ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ Γερολωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 ΔΡ.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

Κοινωνικά

Ἀρραβῶνες

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Ν. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣ ΤΑΚΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος.

Τὴν ἀγαπητήν μου ἐξαδέλφην ΦΟΝΗΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ἀνταλλάξασαν δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ΠΑΝΟΥ ΛΥΓΚΩΝΗ συγχαίρω ἐγκαρδίως εὐχομένη ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἔφη

Ἰατροί

Ἡ ὀδοντίατρος ΕΡΑΤΩ ΧΑΡ. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον της ἐπὶ τῆς ἰδίας ὁδοῦ, Παντανάσσης 52, Τηλ. 36—78.

***

Ὁ Βιολόγος—Χημικὸς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΓΑΛΟΣ θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας του ἀπὸ 5ης Ἰουλίου μέχρι τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου, λόγῳ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Σουηδίαν ὅπου θὰ ἐργασθῇ εἰς εἰδικὰ Νοσοκομεῖα καρκίνου καὶ διαβήτου.

***

Νέον ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον, τελειόταται ἀκτινολογικαὶ ἐγκαταστάσεις νεωτάτου τύπου, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, ἰατροῦ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ, ἀκτινοσκοπήσεις, ἀκτινογραφίαι σεριογραφίαι, τομογραφίαι κλπ. Ἐργαστήρια Μαιζῶνος 52, Τηλέφ. 27—31 (ἀκριβῶς ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), οἰκία Μαιζῶνος 6, Τηλ. 36—66.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
Α' Βοήθειαι	39—55
»	23—86
Δ. Νοσοκομεῖον	26—98
Ἀστυν. Δ)σις	28—35
Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
«Γλαῦκος»βλάβαι	25—22

Θεάματα

Λυρικόν: Μουσικὸν συγκρότημα Ἄννας καὶ Μαρίας Καλουτᾶ. Σήμερον 8—10 καὶ 10 1)2—12 1)2 τὸ 3ον πρόγραμμα μὲ ἐντελῶς νέα νούμερα.

III

Ἀλάμπρα: Σήμερον «Τὸ καράβι τῶν σκλάβων». Αὔριον «Ὁ Μυστικὸς φάκελλος 649» ἔγχρωμον.

Ἕσπερος: Σήμερον «Τὸ μυστικὸ τῆς 6ης γεφύρας», ἀκατάλληλον. Αὔριον «Ὅταν οἱ γυναῖκες ἀγαποῦν» ἔγχρωμον μὲ τὴν Τζόαν Κράουφορντ.

Ζενίθ: Σήμερον «Ὁ κύριος Ριπουά». Αὔριον «Οἱ πρωταθληταὶ τῆς γκάφας» (κατάλληλον) Τζέρυ Λιούης.

Ὄασις: Σήμερον «Ὁ Μπαμπᾶς Ἐκπαιδεύεται» Ἑλληνικὴ ταινία. Αὔριον «Κόλασις ὑπὸ τὸ μηδέν», ἔγχρωμον.

III

Θέατρον **«Μέμου»** Γλυφάδα: Οἱ καλλιτέχναι Μίμαρος καὶ Φωτάκης κάθε βράδυ νέα ἔργα.

Ἀριθμὸς 5.779

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

—Προγράμματος ἀναγκατικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν, Δημήτριος Νικολάου Σπαρτινός, ἑδρεύων καὶ κατοικῶν ἐν Πάτραις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 23 Μαΐου 1955, προγράμματι ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, Βασιλείου Παναγιωτοπούλου, τὴν 3ην Ἰουλίου ἐν. ἔτ. 1955, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ., ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου καὶ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον τοῦ ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου μου, κειμένου κατὰ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἀριθ. 128β, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Θεοδ. Στεφανοπούλου, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 293 τῆς 17—5—1955, ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, Βασιλείου Παναγιωτοπούλου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἀκίνητον, τῆς ὀφειλέτιδος, Κατίνας χήρας Γερασίμου Χριστοπούλου, κατοίκου Πατρῶν ἤτοι μία οἰκία ἰσόγειος, λιθόκτιστος, κεραμοσκεπὴς διὰ γαλλικῶν κεραμων, ἐκτάσεως πήχεων 300 περίπου, ἔχουσα δύο δωμάτια καὶ κουζίναν, πατωμένα καὶ ταβανωμένα καὶ ἀποχωρητήριον, ἀρκτικῶς δὲ αὐλὴν μεγάλην, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶναι τρία ἐλαιόδενδρα καὶ μία ἀκακία, καὶ κειμένη εἰς τὴν θέσιν «Ταμπάχανα» τῆς ἄνω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν 6ου Συν)τος, μὴ ἔχουσα πρόσοψιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 6ου Συντάγματος διότι παρεμβαλεται ἔμπροσθεν αὐτῆς ἑτέρα οἰκία τῆς ἀδελφῆς της Ἀντιγόνης συζύγου Σταματίου Οἰκονόμου καὶ συνορεύουσα γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ οἰκίαν κληρονόμων Βασιλείου Ἀθανασοπούλου, δυτικῶς μὲ οἰκίαν Γρηγοροπούλου, ἀρκτικῶς μὲ οἰκόπεδον Περικλῆ Κρητικοῦ καὶ μεσημβρινῶς μὲ οἰκίαν Ἀντιγόνης συζύγου Σταμ. Οἰκονόμου καὶ μὲ δίοδον. Ὅτι ὁ ἄνω πλειστηριασμός ἐνεργεῖται τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Νικολάου Δημητρίου Χαρίση, κατοίκου Πατρῶν, ἐκτελοῦντος τὸ ὑπ' ἀριθ. 2541 τῆς 21—1—55, δανειστικὸν συμβόλαιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν, Δημητρίου Παπαδημητρίου, καὶ δικαιουμένου λαμβάνειν, παρὰ τῆς ἄνω ὀφειλέτιδος συμφώνως πρὸς τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἐπιταγήν, α) διὰ κεφάλαιον δραχ. 18.000, ἐντόκως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1955 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) διὰ σύνταξιν ἐπιταγῆς δραχ. 360 καὶ 3) δι' ἀπόγραφον καὶ ἀντίγραφον καὶ ἐπίδοσιν δραχ. 75, καὶ ἐντόκως ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καί μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν δραχ. 225 καὶ ἐπὶ πλέον κατὰ προτίμησιν τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει μέχρι ἐξοφλήσεως. Ὅτι τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον ἐξετιμήθη κατὰ τὴν κατάσχεσιν, διὰ δραχμὰς 40.000, τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφέροντος ὡς πρώτην προσφοράν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸ ἓν τέταρτον (1)4) τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς 10.000. Ὅτι ὁ πλειστηριασμός, ἀρχόμενος τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν περατωθήσεται τὴν 12ην μεσημβρινήν, διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως, δι' ἐπικρσύσεως τρίς, ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ὑπὸ τοῦ κήρυκος σκηπανίου ἢ κώδωνος, τῇ ἐντολῇ μου. Τὸ φερέγγυον, ἑκάστου πλειοδότου, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου, δικαιουμένου νὰ ζητήσω ἀνάλογον ἐγγύησιν. Οἱ διὰ τρίτου πλειοδοτοῦντες, ὀφείλουσιν νὰ τὸ δηλώσωσιν πρότερον εἰς ἐμέ, δίδοντες καλούμενοι ἐγγύησιν. Ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ κατακύρωσις, ὑπερθεματιστής, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ, τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἅμα τῇ προσκλήσει μου, γενησομένου ἄλλως ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Τὸ ἄνω ἀκίνητον πλειστηριάζεται, ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ἐπισπεύδοντος, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν καὶ οἱ πλειοδοτοῦντες, πρέπει νὰ λάβωσιν πρότερον γνῶσιν, τῆς τε πραγματικῆς καὶ νομικῆς καταστάσεως, τοῦ πλειστηριαζομένου, ὡς καὶ τῶν τίτλων αὐτοῦ, καὶ ἐν πλήρει γνώσει, πάντων τούτων, νά πλειοδοτήσωσιν μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκτήσωσιν πλείονα δικαιώματα τῶν ὅσων ἤδη χαίρει ἡ ἄνω ὀφειλέτις. Προσκαλοῦνται ὅθεν, οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθωσιν καὶ πλειοδοτήσωσιν κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Πάτραις σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου (1955) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ γραφείῳ μου καὶ ὑπογράφεται νομίμως παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμ)φος Πατρῶν
(Τ.Σ.) Δ. Ν. ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Πάτραις αὐθημερόν.

Ὁ Συμ)φος Πατρῶν
(Τ.Σ.) Δ. Ν. ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Ναυπάκτου

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 83 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναυπάκτου προῦτάθη ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως παρὰ τὸ οἰκοδομ. τετράγωνον 162.

Διὰ τῆς προτεινομένης ταύτης τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως καταργεῖται ἡ πρασιὰ τοῦ οἰκοδομικοῦ τούτου τετραγώνου.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ἐὰν ἔχητε ἀντιρρήσεις διὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὅπως ἀναφέρητε ταύτας ἐγγράφως εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ναύπακτος 10 Ἰουνίου 1955
Ὁ Δήμαρχος Ναυπάκτου
Κων. Λ. Μακρυγιάννης

Ἀριθμ. 5778.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

—Ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος, ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου κτήματος (ἐπαύλεως).

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Δημήτριος Νικολάου Σπαρτινός, ἑδρεύων καὶ κατοικῶν ἐν Πάτραις, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος

Δηλοποιῶ ὅτι:

Συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 295 τῆς 6ης Ἰουνίου 1955, ἐπαναληπτικῷ προγράμματι, ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Βασιλείου Παναγιωτοπούλου, τὴν 3ην Ἰουλίου ἐν. ἔτ. 1955, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἐνώπιόν μου καὶ ἐν κωλύμματί μου ἐνώπιον τοῦ ἀναπληρωτοῦ μου καί ἔξωθι τοῦ γραφείου μου, κειμένου κατὰ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἀριθ. 128β' τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Θεοδ. Στεφανοπούλου, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 244 τῆς 4—6—1953, ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Βασιλείου Παναγιωτοπούλου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἀκίνητον, κτῆμα (ἔπαυλις) τοῦ ὀφειλέτου Σωτηρίου Ἠλία Οἰκονομοπούλου,κατοίκου Παραλίας Μιντιλογλίου τῶν Πατρῶν, ἤτοι μία τριόροφος οἰκία (ἔπαυλις), λιθόκτιστος κεραμοσκεπής, διὰ γαλλικῶν κεράμων, μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν οἰκοπέδου καὶ τῆς περιοχῆς της, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ ἐξ (6) στρεμμάτων ἢ δσης ἐκτάσεως, καί ἄν εἶναι, μετὰ τοῦ περιβολίου της ἐκ διαφόρων ὀπωροφόρων καὶ μὴ δένδρων καὶ τοῦ ἀνθῶνος της, ὄντος περιμανδρωμένου τοῦ ὅλου κτήματος. διὰ λιθοκτίστου μάνδρας. Ὁ πρῶτος ὄροφος περιέχει τέσσαρα (4) δωμάτια, κουζίναν καὶ ἀποχωρητήριον, ἅπαντα ταβανωμένα καὶ πλακοστρωμένα, ὁ δεύτερος ὄροφος ἔχει πέντε (5) δωμάτια, κουζίναν καὶ ἀποχωρητήριον, ἅπαντα πατωμένα καὶ ταβανωμένα καὶ ὁ τρίτος ὄροφος ἔχει δύο δωμάτια (2) πατωμένα καὶ ταβανωμένα. Οἱ δύο ὑψηλότεροι ὄροφοι, συγκοινωνοῦσιν δι' ἐσωτερικῶν ξυλίνων κλιμάκων καὶ ἡ ἔπαυλις ἔχει καὶ ὑπόγειον ἀδιαίρετον. Ἡ πρόσοψις τῆς ἐπαύλεως εἶναι πρὸς τὴν ὁδὸν Πατρῶν—Πύργου ἔνθα ἡ κυρία εἴσοδος, ἔχουσα μεγάλην, σιδηρὰν θύραν, καὶ κατά μῆκος τῆς προσόψεως, σιδηρὰ κιγκλιδώματα, ἔχει δὲ πέντε (5) μεγάλας βεράντας. καί ἐξώστας. Πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, τῆς ἐπαύλεως, ὑπάρχει πλινθόκτιστος ἀποθήκη, κεραμοσκεπής, ἐφαπτομένη τῆς μάνδρας, ὡς ἐπίσης καὶ ἑτέρα νεόκτιστος, λιθόκτιστος μικρὰ κατοικία, κατασκευασθεῖσα δι' ἐγκατάστασιν καὶ πώλησιν βενζίνης, πρὸς τὴν δυτικοαρκτικὴν πλευρὰν τοῦ ὅλου κτήματος, ὅπερ (ἔπαυλις καὶ περιμανδρωμένη περιοχή της), ὡς ἀνωτέρω περιεγράφη, κεῖται εἰς θέσιν «Τσαούση» τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Παραλίας Μιντιλογλίου, τοῦ τέως ΔήμουΠατρέων, καὶ συνορεύεται γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ σιδηροδρομικὴν γραμμὴνΠατρῶν—Πύργου,δυτικῶς μὲ δημοσίαν ὁδὸν Πατρῶν—Πύργου, ἀρκτικῶς μὲ ἀγρὸν κληρονόμων Μαλτέζου καὶ ἤδη Ἀργυρῶς Γιαβάση καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἰδιωτικὸν δρόμον. Ὅτι ὁἄνω πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται τῇ ἐπισπεύσει τῶν 1) Ἠλία Σωτηρίου Οἰκονομοπσύλου, ὡς προσωρινοῦ ἐπιτρόπου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 100)954 διατάξεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Πατρῶν, τῶν ἀνηλίκων ἀδελφῶν του Ἀντωνίου καὶ Νικολάου τέκνων Σωτηρίου Οἰκονομοπούλου, καὶ 2) Παναγιώτας θυγατρὸς Σωτηρίου Οἰκονομοπούλου, κατοίκων πάντων Παραλίας Μιντιλογλίου, ἐκτελούντων τὰς ὑπ' ἀριθ. 576)954 καὶ 722)954 ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, καὶ δικαιουμένων λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, συμφώνως πρὸς τὰς κοινοποιηθείσας ἐπιταγάς, κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 10421 τῆς 23)10)954 ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Β. Παναγιωτοπούλου καὶ 1192 τῆς 31—12—954 ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Εἰρηνοδικείου Δύμης Ἀθανασίου Νταλάπα, α) διὰ ἐπιδικασθεῖσαν διατροφὴν ἀπὸ 15—8—54 μέχρι 14—11—54 δραχμὰς 4050, β) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην, ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν ἄνω ἀποφάσεων, δραχμὰς 350, γ) δι' ἐπιδικασθεῖσαν διατροφὴν ἀπὸ 15—11—54 καὶ μέχρι 31—1—55, συμφώνως τῇ δευτέρᾳ τῶν ἄνω προεδρικῶν ἀποφάσεων, δρχ. 1500, ἤτοι δρχ. ἐν ὅλῳ 5900 (πέντε χιλιάδας ἐννεακοσία) καὶ ἐντόκως νομίμως, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐπιταγῶν καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως, δ) δραχμὰς 600 μηνιαίως, δι' ἐπιδικασθεῖσαν διατροφὴν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1955 καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι συντάξεως πίνακος, κατατάξεως, ἐπὶ τοῦ ἐπισπευδομένου πλειστηριασμοῦ καὶ ἐντόκως, ἀπὸ τῆς 6ης ἑκάστου μηνὸς καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως μεῖον καταβληθεῖσας ἤδη, παρὰ τοῦ ἄνω ὀφειλέτου δραχμὰς 1.000 καὶ ε) τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ τῆς πρὸς ἐπίσπευσιν τοῦ παρόντος πλειστηριασμοῦ, παραγγελίας ἐκ δραχμῶν 225. Ὅτι ὁ ἄνω πλειστηριασμὸς εἶχεν ἐπισπευθῆ, ἀρχικῶς παρὰ τοῦ δανειστοῦ Ἰωάννου Μελετίου Μουστάκα, κατοίκου Μεγάρων, ἀνασταλεὶς δὲ, παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, ἀνεβλήθη τέλος, συμβατικῶς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5336 πράξεώς μου διὰ τὴν 14ην—3—54. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Γεώργιος Ἀθ.Ἀθανασόπουλος, κάτοικος Πατρῶν, ἐπέσπευσε τὸν πλειστηριασμὸν δυνάμει τῆς 5350 πράξεώς μου διὰ τὴν 30—1—1954, πλὴν ἀνεβλήθη δὶς ἡ τέλεσις τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 14)954 καὶ 383)54 ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, ληξάσης τῆς δικαστικῆς ταύτης (ταύτης) ἀναβολῆς τὴν 31—12—954. Περαιτέρω οἱ ἄνω ἐπισπεύδοντες διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5630 τῆς 12—1—55 πράξεώς μου, ἐπέσπευσαν τὸν πλειστηρισσμὸν διὰ τὴν 27—2—55, πλὴν ἀνεστάλη οὗτος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58)955 ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Πατρῶν, πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὁποίας δὲν συνεμορφώθη ὁ ὀφειλέτης. δι' ὃ καὶ ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 292)955 ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα τοῦ δικ. κλητῆρος Β. Παναγιωτοπούλου, ὁρισθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τὴν 5ην Ἰουνίου 1955 ἡμέραν Κυριακήν, πλὴν ἀνεστάλέντος καὶ αὖθις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 231)955 διατάξεως τοῦ αὐτοῦ Προέδρου, πρὸς τὰς διατάξεις ἧστινος δέν συνεμορφώθη καὶ αὖθις ὁ ὀφειλέτης, καὶ τούτου ἕνεκεν, συνεπείᾳ νεωτέρας παραγγελίας τοῦ κ. Ν. Καπλανίδη, ὡς πληρεξουσίου δικηγόρου τῶν ἐπισπευδόντων, ἐπισπεύδεται καὶ αὖθις ὁ πλειστηριασμὸς διὰ τὴν 3ην Ἰουλίου 1955 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. Ὅτι τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον ἐξετιμήθη κατὰ τὴν κατάσχεσιν διὰ δραχμὰς 60.000 τῶν ἐπισπευδόντων προσφερόντων, ὡς πρώτην προσφορὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸ ἥμισυ (1)2) τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς 30.000. Ὅτι ὁ πλειστηριασμός, ἀρχόμενος τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν, περατωθήσεται τὴν 12ην μεσημβρινήν, διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως, δι' ἐπικρούσεως τρὶς ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ὑπὸ τοῦ κήρυκος σκηπανίου ἢ κώδωνος, τῇ ἐντολῇ μου. Τὸ φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου, δικαιουμένου νὰ ζητήσω ἀνάλογον ἐγγύησιν. Οἱ διὰ τρίτου πλειοδοτοῦντες, ὀφείλουσιν νὰ τὸ δηλώσωσιν πρότερον εἰς ἐμέ, δίδοντες καλούμενοι ἐγγύησιν. Ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ κατακύρωσις ὑπερθεματιστής, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἅμα τῇ προσκλήσει μου, γενησομένου ἄλλως ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Τὸ ἄνω ἀκίνητον πλειστηριάζεται, ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τῶν ἐπισπευδόντων, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν, καὶ οἱ πλειοδοτήσοντες, πρέπει νὰ λάβωσιν πρότερον γνῶσιν, τῆς τε πραγματικῆς καὶ νομικῆς καταστάσεως τοῦ πλειστηριαζομένου, ὡς καὶ τῶν τίτλων αὐτοῦ, καὶ ἐν πλήρει γνώσει πάντων τούτων, νά πλειοδοτήσωσιν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκτήσωσιν πλείονα δικαιώματα, τῶν ὅσων ἤδη χαίρει ὁ ἄνω ὀφειλέτης. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι. ὅπως προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Πάτραις σήμερον, τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ, πεντηκοστοῦ πέμπτου (1955) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην, καὶ ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ γραφείῳ μου καὶ ὑπογράφεται νομίμως παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμ)φος Πατρῶν
(Τ.Σ.) Δ. Ν. ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Πάτραις αὐθημερόν.

Ὁ Συμ)φος Πατρῶν
(Τ.Σ.) Δ. Ν. ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου

"ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙΝ,,

Δὲν ἀνησυχοῦμε τώρα. Τώρα διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ Χριστοῦ εἰρηνεύσαμε μὲ τὸν Θεόν. Γι' αὐτὸ καυχώμεθα. Καὶ δικαίως, διότι δ' ἀπολαύσουμε τὴν θεία δόξα. Καὶ ἡ δύναμις ἀκόμη τῆς πίστεως μᾶς κάνει νὰ καυχώμεθα καὶ ἐπάνω στὶς θλίψεις; τῆς ζωῆς. Ἔζησε αὐτὴ τὴ φάσι τῆς ζωῆς τῶν θλίψεων ὁ Παῦλος καὶ τῆς καυχήσεως καὶ ἔτσι ἐδικαιοῦτο νὰ κηρύττῃ «Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίθεσιν» Ρωμ. Ε, 3.

Δικαίως δέ κάθε πιστὸς δικαιοῦται καὶ θλιβόμενος νὰ καυχᾶται, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν θλίψεών του, καίτοι τόσο ἀφύσικος καὶ παράλογος, γιὰ τοὺς πολλούς, φαίνεται ἡ πρότασις τοῦ Παύλου. Πῶς δηλ. ἕνας θλιμμένος δύναται νὰ καυχᾶται καὶ νὰ χαίρῃ. Ἐν τούτοις ἐκεῖνος ἐπιμένει, Ἐπιμένει καὶ ἀλλαχοῦ προσθέτει «χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου». Ἀμφιβάλλετε, ὅτι θὰ ἔχῃ τὸν λόγο του ὁ Παῦλος; Καυχώμεθα, προσθέτει, γιατὶ γνωρίζομεν καλὰ ὅτι ἡ θλῖψις παράγει: α) «ὑπομονήν». Τὸ φάρμακο τῆς θλίψεως εἶναι ἡ ὑπομονή. Αὐτὴ εἰρηνεύει τὸν θλιμμένον, καταπραΰνει τὰ νεῦρα. Ἔπειτα ἕνας εἰρηνευμένος καί ὑπομονητικὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ φιλοσοφήσῃ ἐπάνω στὸν σκοπὸ τῆς θλίψεως. Σὰν πιστὸς δὲ θὰ εὕρῃ, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς παιδαγωγεῖ ἔτσι «ἐπὶ τὸ συμφέρον μας πρὸς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ». Ἄς πάρουμε καὶ τὸ ἀντίθετο τῆς ὑπομονῆς, τὴν ἀνυπομονησία. Τί θὰ βγῇ ἀπὸ αὐτή; Ἐκνευρισμός, ἀνησυχία, ἐπιδείνωσις τῆς καταστάσεως. Τοὐναντίον ἡ «ὑπομονὴ δοκιμὴν κατεργάζεται». β) Ἂν ὅλα τὰ φυσικὰ πράγματα πρέπει νὰ δοκιμασθοῦν, γιὰ νὰ δειχθῇ ἡ ἀξία τους, κυρίως τὰ μέταλλα, πῶς θέλει ὁ πιστὸς νὰ λάμψῃ χωρὶς δοκιμαστήριο;

Ἐπάνω στὴ δοκιμὴ τῆς θλίκεως, μιᾶς ἀποτυχίας, μιᾶς πτωχείας, μιᾶς ἀρρώστειας θὰ κληθῆς ν' ἀγωνισθῆς. Μέσα στὸν ἠθικοψυχολογικὸν αὐτὸν ἀγῶνα θὰ γυυνασθῆς στὴν ἀντοχή, στὴν ὑπομονή, στὴν καρτερία, στὴν ἀγάπη καὶ κυρίως στὴν ἐμπιστοσύνη σου πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ Κέπλερος, ἀφοῦ ἐδοκιμάσθη στὸ καμίνι σκληρῶν θλίψεων —ἀπέθανε ἡ σύζυγός του παράφρων καὶ τοῦ ἄφησε 12 παιδιά, παύεται ἀπὸ τὴν θέσι τοῦ καθηγητοῦ καὶ πεινᾶ —στὸ τέλος ἔλεγε: «Ὅλα εἶναι στὴ φροντίδα τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἀφειδῶς δωρούμενον τὴν ζωήν, μετ' ἀφοσιώσεως χρεωστῶ εὐγνωμοσύνην». Καὶ προχωρεῖ ὁ θλιμμένος πιστὸς ἐπιστήμων. «Ὁ Θεὸς ἂς ἰσοσταθμίσῃ τὴν οἰκογενειακή μου λύπη πρὸς τὴν μεγάλη χαρά! Δῶσε εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἁγιότητα». Ποιὸς δὲν θὰ ἐζήλευε κάτι τέτοιους καρποὺς μιᾶς δοκιμασίας; Ναί, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχῃ ἡ δοκιμή, τὰ γυμνάσματα δηλ. τῶν θλίψεων, τέτοιες συνέπειες χρειάζεται νὰ εἴμεθα Χριστιανοὶ συνειδητοί. γ) Ἐὰν τὸ πρῶτο συμβαίνει, ἀσφαλῶς «ἡ δοκιμὴ κατεργάζεται ἐλπίδα». Τὸ τελευταῖο καλλίτερο ἀποτέλεσμα τῶν θλίψεων εἶναι ἡ ἐλπίδα.

**Πιθανὸν κάποιος ἀπειροπόλεμος ἢ κάποιος χλιαρᾶς πίστεως νὰ θεωρήσῃ ταῦτα σὰν φιλολογία καὶ νὰ ἐπιμένῃ στὸ ἄξίωμα: Θλῖψις ἴσον ἀπογοήτευσις. Δὲν ἔχει ἄδικο. Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ δίκει τέτοια ἀντιμετώπισι στὸ πόνο εἶναι ὁ ἡρωϊσμός. Ὅταν δὲ ὁ πιστός μὲ ἡρωϊσμὸν ὑπομένῃ θ' ἀνακράξῃ: «Καυχώμεθ